

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

טוראי חיים (חי) זוהר ז"ל

בן מאירה ויהודה

נולד בירושלים

בתאריך ב' באדר ב' תשל"ו, 4/3/1976

התגורר בירושלים

התגייס באוגוסט 1994

שרת בחיל הכללי

נפל בעת שירותו

בתאריך ב' בחשוון תשנ"ה, 7/10/1994

נקבר בהר הרצל

הותיר אחריו הורים ושתי אחיות

בן 18 בנפלו

קורות חיים

בן מאירה ויהודה. נולד ביום ב' באדר ב' תשל"ו (4.3.1976) בירושלים, בן שני למשפחה בת שלושה ילדים. חיים נקרא על שם סבו, חיים גרוסברג, שנפל על הגנת ירושלים במלחמת העצמאות בתש"ח. הוא למד בבית-הספר היסודי "רמת שרת" ובבית-הספר התיכון "בויאר", וסיים בהצלחה את בחינות הבגרות, במגמת ביולוגיה. חי ניחן ברגישות, בטוב לב, היה אהוב מאוד בין חבריו וידידיו. היה חובב טבע וטיולים, השתתף בחוג שוחרי מדע של האוניברסיטה העברית בגבעת רם בירושלים והיה פעיל בחוג להגנת הטבע. הוא הרבה לטייל ותמיד הנציח במצלמתו את המקומות המיוחדים והרחוקים שאהב. חי ניחן בחוש הבחנה, ברגישות גבוהה ובדיוק באמנות הצילום. יותר מכל, אהב את הסיורים והטיולים במדבר, שם הבחין בפרחים נדירים ובעופות, שהסתתרו בין חגווי הסלע. הוא צילם את מפלי המים, צוקים נישאים כפסלים, שקיעות צבעוניות, עצים הכורעים בעומס השלג. בבית גידל וטיפח דגי נוי למיניהם.

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

חי שאף להתנדב ליחידה קרבית מובחרת. שנה לפני גיוסו התגלתה פגיעה רפואית ברגלו והוא עבר ניתוח, על מנת להעלות את יכולתו הגופנית ולממש את שאיפתו לתרום לעם ולמדינה כפי שחונך.

בתחילת חודש אוגוסט 1994, גויס חי לשירות חובה בצה"ל והוצב לחיל הקשר, בו היה מיועד לתפקיד אלחוטן. הוא ביקש להתנדב ליחידה קרבית, אך עקב מגבלות רפואיות ברגלו, בקשתו נדחתה. את המבחנים האחרים בלשכת הגיוס עבר בהצלחה רבה. בתחילת דרכו בצבא לא היה שבע רצון משיבוצו, אך לאחר תקופה, גילה עניין ומוטיבציה, תפקודו ביחידה השתפר והוא אף צוין לשבח על ידי מפקדו. לדברי חבריו במסלול, היה חי חייל נבון ושקול, שגילה בקיאות רבה ואהבה מיוחדת לידיעת הארץ, ובשטחי האימונים התבלט כאיש שדה.

ביום ב' בחשוון תשנ"ה (7.10.1994) נפל חי בעת שירותו והובא למנוחת עולמים בבית העלמין הצבאי בהר הרצל בירושלים. הותיר אחריו הורים ושתי אחיות - הילה והדס. בן שמונה עשרה היה חי בנופלו.

מפקד היחידה נפרד מחי בדברי ההספד: "... במהלך שמונה השבועות של הטירונות, שונו אורחות חיך מקצה אל קצה. הפכת מאדם עצמאי, לפרט בתוך מסגרת קשה ותובענית. עברת אימונים קשים, מסעות מפרכים, הוחדרו בך ערכי השירות בצה"ל. ככל שחלפו השבועות בטירונות התאקלמת בתפקידך, השתפרת בתפקודך ובמסע האחרון, בערב שקדם למותך, סייעת ודחת את חבריך, שהתקשו בהליכה..."

ביום השבעה למותו, כתבה אחותו: "בוכים, שלא תצעד עוד בטיולים ובסיורים/ שלא תשמע ציוץ ציפורים/ שלא תטפל בדגים האהובים/ שלא תצחק עוד עם חברים".

חי הותיר בעזבונו נכס אומנותי של צילומים ושקופיות של ארץ ישראל. חלק זעיר מהעזבון פותח על ידי ההורים לתערוכת תמונות, המשקפת אך במעט את יפי הארץ ויפי הכשרון שנלקח מאתנו.